

geven!" Zij had het kristal in haar beide handen geklemd en het was haar voornemen geweest het op de avondmaalstafel neder te leggen in overgave aan haar Heiland, maar de macht van den booze had haar aangegrepen en hield haar vast in een wanhopige laatste worsteling. Ik zond om mijn hulpprediker, en gedurende een kwartier hield ik met mijn handen op haar schouders het arme worstelende schepsel vast, terwijl zij zich als in doodsangst kromde, en ik bad vuriglijk, of God haar wilde verlossen. Mijn hulpprediker en andere helpers baden met mij. Eindelijk begon zij zelf tot den Heere Jezus te roepen, alleen maar: „Heere, help mij, Heere help mij!" Dit riep zij slechts een of twee keer, en terstond strekte Zijn hand zich in liefde uit over dit arme schepsel uit. Zij hief haar beide handen op, en liet het kristal vallen op de avondmaalstafel, waar het voortrolde tot aan den voet van het kruis en voor altijd weg uit haar leven. „Ik wil dat ding nooit, nooit meer zien," riep zij uit, toen de krampachtige greep van haar hand zich ontspande en zij het vervloekte ding losliet. Wij hielpen haar opstaan en brachten haar naar de bank, waar de wijkdiacones zat. Haar geheele lichaam beefde en schokte van de doorgestane angsten, het zweet gutste van haar gelaat en zij was op het punt van in elkander te zakken. Ik legde mijn handen zegenend op haar hoofd, toen zij in de bank nederknielde en ik voel nog het schokken van haar lichaam. Langzamerhand werd zij echter kalmer en kon de zuster haar naar huis brengen. Het kristal werd aan stukken gegooid, eer wij de kerk verlieten, en één stukje van dit instrument van den duivel, waarmede hij een ziel zoolang in zijn macht hield, ligt op den schoorsteenmantel van mijn studeerkamer, terwijl ik dit schrijf.

Den volgenden dag, toen een van mijn helpsters de vrouw bezocht, hield deze haar staande, toen zij wilde vertrekken. „Wacht even," zeide zij, ging naar een lade en nam er een planchette uit, smeedt dit in het vuur en riep: „Ziezoo, hier gaat het laatste van dien vervloekten rommel! Nu ben ik er heelemaal af!"

Eenigen tijd later vertelde de vrouw mij, dat verscheidene menschen nog dikwijls bij haar aanklopten om haar te raadplegen, en om te vragen, of zij hun de toekomst wilde voorstellen door die te lezen in het kristal, maar hun komst was altijd tevergeefs. Onder haar vroegere cliënten waren zelfs advocaten geweest, die haar kwamen raadplegen over hun pleidooien, en die verbaasd gestaan hadden over de inlichtingen, die zij hun kon geven over personen, die zij in het geheel niet kende. De giften in geld, die zij voor deze diensten ontvangen had, moeten groot geweest zijn, maar zij heeft het zondige ding niet meer aangeraakt.

Moge deze geschiedenis een ernstige waarschuwing bevatten voor hen, die dingen als tafeldans, automatisch schrijven door middel van een planchette, kristalkijken enz. slechts onschadelijke dingen vinden, die straffeloos beoefend kunnen worden. Veel te weinig wordt beseft, dat zulke dingen maar al te dikwijls instrumenten van den duivel zijn, waardoor een of andere demon zich meester maakt van den persoon, die ze gebruikt. Een vriend, aan wien ik bovenstaande geschiedenis vertelde, toonde zich zeer verbaasd, dat iemand den minsten strijd kon hebben om zoo'n onnoozel stukje glas op te geven! En toch was het juist door dit oogenschijnlijk onbeduidende ding, dat de duivel macht had gekregen over deze menschenziel.

De helpster, die de vrouw bezocht, toen zij haar planchette verbrandde, vertelde mij later, dat zij een tweede dergelijke ervaring had gehad in haar werk. Een meisje was gekomen onder de macht van het kristal-kijken. En op een avond, toen het meisje het besluit nam deze praktijken op te geven, greep zij de hand der bezoeker, want zij zocht op den grond en kneep haar zoo verwoed in de hand, dat haar vinger door haar eigen ring werd verwond.

Alleen zij, die zulke gevallen gezien hebben, kennen iets van de realiteit van het bezeten zijn door den duivel.

Maar dank zij God, dat wij het ook mogen weten, dat er één macht is, maar ook slechts één, die zulk een ziel kan bevrijden — de macht van Hem, aan wien de duivelen onderworpen zijn — de macht van Jezus Christus onzen Heer.

J. H. KUYPER

DE WONDRE TAELE

Daer is een wondre taele,
voor yeder te verstaen,
die hare soete klanken
tot in sijn hert laet gaen.

Ge hoort haer in de boomen,
wanneer de sonne rust
en moede nog en loome
de hoogste toppen kust.

Ge vindt haer neergeschreven
opt aller kleinste bladt,
wanneer door schitterdruppen
in paerels werd gevat.

Ge hoort haer als de weide
den nieuwen dag besingt
en als de vale heide
de koele nevels drinkt.

Ge leest haer als de kodde
haer silvren draeden trekt
en als de troue moeder
haer kleine kiekens dekt.

Ge hoort haer als ge eensaem
den stillen weg betreedt,
wanneer uw open herte
met God alleen sich weet.

N. KLUIJVER

SAUL EN DAVID

Wanneer de booze geest des konings kloek verstand
verdwaasde, dat de hoov'ling den ontzinden vorst
nauw naad'ren dorst,
dan vroeg men naar den jong'ling David, die op 't land

zijns vaders kudde hoedde, en uit de eenzaamheid
riep men den rosgelokten herdersknaap en bracht
hem tot de pracht
van 't koninklijk paleis. Hij toonde zich bereid.

En als hij speelde op zijn harp, dan stilde hij
den toorn van koning Saul met zijn bedarend lied.
Doch plotseling stiet
Saul met zijn spies naar hem in nieuwe razernij.

Doch David vlood....

JO SPIERENBURG